మినీ కథలు

"ఏమండీ బజారుకెళ్దామా ?" అంది ఆమె.

"ఏం కొనాలి?" ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ. అన్నాడతను.

"కొనవలసినవి చాలా వున్నాయి. బజారుకి వెళ్ళిన తరువాత యింకేమైనా గుర్తుకు వస్తాయేమో చూడాలి" అంది ఆమె.

"కావలసినవన్నీ ఒక కాగితంమీద వ్రాసుకో. లేకపోతే కొనవలసినవి మర్చిపోయి అవసరం లేనివి తెచ్చే ప్రమాదముంది" అన్నాడతను.

కాసేపటికి లిస్టు తయారయింది. ఇద్దరూ బజారుకు బయలుదేరారు.

ఆమె ఒక షాపు ముందు ఆగి "ఏమండీ పట్టకారు పాడయిపోయింది. ఇక్కడ వున్నాయి తీసుకుందామా ?" అంది.

"తీసుకో" అన్నాడతను.

పదిహేను నిమిషాలకు పట్టకారు బేరం కుదిరింది. ఆమె పట్టకారు కొని బాగ్‌లో వేస్తుండగా అతను అన్నాడు "చెప్పిన ధర కన్నా ఎంత తగ్గించాడు."

"పావలా" అంది ఆమె గర్వంగా.

కొంచెం ముందుకు వెళ్ళిన తర్వాత చీపురుకట్టలు కనిపించాయి.

"ఏమండీ చీపురు తీసుకుందాం."

"ఇంట్లో ఉందిగా !"

"అది అరిగిపోయింది."

"వెళ్ళేటప్పుడు కొనుక్కుని రిక్షాలో పెట్టుకు వెళ్ళవచ్చు. ఇప్పుడు ఈ చీపురు కట్ట పుచ్చుకుని బజారులో నడుస్తుంటే అందరూ మననే చూస్తారు."

"ఏమండీ ఈ చేతిరుమాళ్ళు బావున్నాయి కదూ !"

"ఇంట్లో చాలా ఉన్నాయికదా !"

"ఇవి బావున్నాయి"

"అవసరం లేకపోయినా బావున్నాయని చూసినవన్నీ కొంటూ ఉంటే యివ్వాళ మనం షాపింగ్ పూర్తి చేసినట్లే" అన్నాడతను విసుగ్గా.

అతను చిరాకుగా. ఆమె ఆనందంగా ఆరు చేతిరుమాళ్ళు కొన్నారు.

కొంచెం ముందుకు వెళ్ళిన తరువాత అతను వెనుదిరిగి చూస్తే ఆమె లేదు. నాలుగు ప్రక్కలా కలయచూస్తే పూల దుకాణంముందు ఆమె కనిపించింది. ఆమె వెనుకగా నిలబడి "పూలు తీసుకోవటం అయిందా ?" అన్నాడు.

నిప్పులు కక్కుతూ జవాబుగా వచ్చిన చూపు చూసి హడిలిపోయాడు. తీరా చూస్తే ఆమె కాదు. సిగ్గుపడుతూ వెనుదిరిగాడు.

ఇంతలో ఇంకో పూల దుకాణం దగ్గర పూలుకొని అవి తల్లో పెట్టుకుంటూ ఆమె వచ్చి "ఎక్కడికి వెళ్ళారు" అంది.

అతను జవాబు చెప్పలేదు. మొహం కందగడలా వుంది. ఆమె వింతగా అతను వెళ్ళి వచ్చిన పూలదుకాణంవైపు చూసింది. అక్కడ తను కట్టుకున్న చీరలాంటి చీర ఒకామె కట్టుకుని వుంది. విషయం అర్థమయి ఆమెకు నవ్వాగలేదు.

ఇత్తడి సామాను షాపు కనిపించింది. ఆమె అందులోకి వెళ్ళి ఇత్తడి గిన్నె

బేరమాడుతోంది. "ఇప్పుడు మనకు గిన్నెలెందుకు ?" అన్నాడతను.

"ఆ మధ్య మీ అమ్మగారు వచ్చినప్పుడు యిలాంటి గిన్నె కావాలన్నారు."

"మళ్ళీ మా అమ్మ వచ్చినప్పుడు మీరిద్దరూ వచ్చి కొనుక్కోవచ్చులే."

"ఇలాంటి గిన్నె మళ్ళీ దొరుకుతుందో, లేదో !"

"ఈ గిన్నెలు యిప్పుడు రావటంలేదండీ ఇదివరకు వాటిలో ఎలా మిగిలిందో ఈ ఒక్కటీ వుంది" అన్నాడు షాపతను.

అతనేం మాట్లాడలేకపోయాడు. ఆమె గిన్నె కొనుక్కుని బయటకు వచ్చింది.

"మా అమ్మ యిలాంటి చీర కావాలని ఎన్నో రోజులనుంచి అనుకుంటున్నది" అందామె చేనేత చీరల దుకాణం దగ్గర.

అతను వినిపించుకోకుండా వడివడిగా అడుగులు వేశాడు.

అద్దాల షోకేసుల్లో రకరకాల వస్తువులు తొంగి చూస్తుంటే ఆమెకు చెల్లెళ్ళు గుర్తుకు వచ్చారు. హడావిడిగా షాపులో ప్రవేశించింది. అతను ముందు గమనించలేదు. ఎదురుగా షాపులో ఆమె కనిపిస్తే ప్రక్కకి తిరిగి చూశాడు. ఆమె లేదు. కావలసినవి కొనుక్కుని వస్తుందికదా! అని బయట నిలబడ్డాడు.

గంట గడిచిపోయింది. అతనికి విసుగ్గా. అసహనంగా వుంది. కాళ్ళు పీకుతున్నాయి. ఎంతకీ ఆమె బయటకు రావటం లేదు. ఫాన్సీ షాపులో ఆడవాళ్ళు క్రిక్కిరిసి వున్నారు. ఒకామె చెవులకు ఏవో తగిలించి అద్దంలో చూసుకొంటోంది. ఇంకొకామె మెడలో ఏదో వేసుకుని చూసుకొంటోంది. షాపువాళ్ళు ఓర్పుగా "మీ ఆనందమే మా పరమావధి" అన్నట్లుగా విసుగు లేకుండా అన్నీచూపించి ఒక్కొక్కసారి అద్దాలు పట్టుకోవటంలో కూడా సహాయపడుతున్నారు.

అంతమంది ఆడవాళ్ళలో ఆమె కనిపించలేదు. ఆ జన సమూహందాటి ఆమె బయటకు వచ్చినప్పటి సంగతి.

అతను తన నిస్సహాయస్థితికి తిట్టుకున్నాడు. ఇంకెన్నడూ ఆమెతో షాపింగ్‌కు రాకూడదని అప్పటికే పందసార్లు ఒట్టు పెట్టుకున్నాడు.

చెల్లెళ్ళకు, స్నేహితులకు, ఇంకా ఎవరికైనా ఉన్నాయేమో- చేతినిండా పాకెట్లతో బయటకు వచ్చిందామె.

"మనం ఇక యింటికి వెళ్ళిపోదాం" అన్నాడతను కోపాన్ని కప్పెట్టుకుంటూ.

"అప్పుడేనా ! యింకా కొనవలసిన లిస్టులో ఒక్కటి కూడా కొనలేదు" అందామె.

"ఇంకోరోజు ఎప్పుడైనా రావచ్చులే!"

అయిష్టంగానే ముందుకు కదిలింది. తన చేతిలోని బాగ్ అతని చేతికిచ్చింది. ఇద్దరూ కొంచెం ముందుకు నడిచారు. అతను రిక్షా పిలవబోతూ ప్రక్కకి తిరిగి చూశాడు. ఆమె లేదు. ఒక్క క్షణం గుండె గుభిల్లుమంది. అప్పటివరకూ ప్రక్కనేవుండి ఎవరో మాయం చేసినట్లు యింతలోనే ఏమయింది! షాపుల్లో చూసుకుంటూ వెనక్కి నడిచాడతను.

ఒక షాపులో తీరికగా కూర్చుని జాకెట్ బట్టలు చూస్తోందామె.

బజారుకు వచ్చి చాలా సేపయినా కాని ఇంటికి వెళ్ళాలనే తొందర లేకుండా స్థిమితంగా కూర్చుని తీరికగా బట్టల బేరం చేస్తున్న ఆమెను చూస్తే అతనికి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. "ఈమె ఒక్కతే యిలా వుంటుందా ? లేక ఆడవాళ్ళంతా యింతేనా" అనే సందేహం కూడా కలిగింది.

"మాచింగ్ జాకెట్ బట్టలు కనిపించాయి. అందుకని వాటికోసం వెళ్ళాను." అందామె బట్టల పాకెట్ బాగ్‌లోపెడుతూ.

రిక్షాలో వెడుతున్నప్పుడు "చీపురుకట్ట" అందామె.

"పనిమనిషితో తెప్పించుకో."

"డబ్బులు ఎక్కువ తీసుకుని సరయిన చీపురుకట్ట తీసుకురాదు" సణుగుతూనే ఉంది ఆమె.

అతను వినిపించుకోలేదు.

రిక్షాదిగి ఇంట్లో ప్రవేశించగానే అన్నాడతను

"నన్నెప్పుడూ నీతో 'షాపింగ్'కి రమ్మని అడక్కు."

"మీతో నేనసలు రాను బాబూ. మీకు అన్నిటికీ తొందర. హడావిడి. ప్రక్కింటావిడతో కలిసి వెళ్ళి నాకు కావలసినవి నెమ్మదిగా స్థిమితంగా, తెచ్చుకుంటాను" అందామె. అతను తెల్లబోయాడు.

—సి. భారతి

రా. కీ. నా.

పట్టు (ఇంకా) వదలని విస్కీమార్కుడు తాలూకా ఆఫీస్‌కు తిరిగివెళ్ళి ధరావతు కట్టి నామినేషన్ దాఖలు చేసి, ఓటర్లకేసి నినాదభరితంగా సాగిపోతున్నాడు అనుచరులతో సహా. అప్పుడు ఆ బాలెట్‌లో బేతాళుడు యిలా వినిపించ సాగాడు.

"ఒ రా. కీ. నా.... నువ్వే నోట్లు చల్లితే ఓట్లు పండుతాయనీ, రకరకాల వాగ్దానాలతో ఓట్లు దండిగా దండుకోవచ్చుననీ భ్రమపడకు.ఒకోసారి పైసా కూడా ఖర్చుచేయని అభ్యర్థులు తమ బుద్ధిబలంతో గెలవటం కూడా జరుగుతుంది.అందుకు నిదర్శనంగా నీకు ఓటు బాబు. ఓటునాధన్‌ల కథ చెబుతాను శ్రద్ధగా విను." అంటూ ఇలా విన్పించసాగాడు: ఆ రా. కీ. నా. (రాజకీయ నాయకుడు) బుద్ధిగా వినసాగాడు.

"పూర్వం యిలాగే 'ఎన్నికలనాడు' అనే రాష్ట్రంలో మధ్యంతర ఎన్నిక లొచ్చాయి. అప్పుడు 'ఓటువారిపాలెం' అనే నియోజకవర్గంలో యిద్దరే అభ్యర్థులు నిలబడ్డారు.

"ఆశ్చర్యంగా వుందా? అరడుగుల చీరలాగా, హనుమంతుడి తోకలాగా సాగిపోయే బాలట్‌పాపర్ హఠాత్తుగా యిలా (కు)చించుకుపోవటానికి కారణం.... మరెవరూ పోటీచేయకపోవటం కాదు. ఓటు బాబు ఆనే అభ్యర్థి డబ్బిచ్చి మిగిలిన నామినేషన్‌లన్నీ ఉపసంహరింపచేస్తూ వచ్చాడు. కాని, ఈ ఓటు నాథన్ మటుకు లక్ష రూపాయలిచ్చినాసరే. తాను విరమించుకునేది లేదని ఖరాఖండిగా చెప్పేశాడు...."

"ఈ ఓటునాథన్‌కు అంతపలుకుబడి, తన మెజారిటీమీద నమ్మకం వున్నాయా?" అబ్బురపడ్డాడు రాజకీయ నాయకుడు.

"అబ్బే! పోయిన మూడుసార్లు ధరావతు కోల్పోయి మళ్ళీ నాల్గోసారి ఆ నామినేషన్ వేశాడు, అంతరాత్మ ప్రబోధం ప్రకారం. (వీడికో అంతరాత్మ, దానికో ప్రబోధం కూడానూ అంటూ ఆశ్చర్యపోయాడు రా. కీ. నా.) అయినాసరే ఓటు బాబు మాత్రం తన ప్రయత్నాలు మానలేదు.

ఓటుబాబు ఇంటింటికీ పోయి ఆడవాళ్ళకి చీరలు, సారెలు, మగవాళ్ళకి ధోవతులు, ఉత్తరీయాలు పంచాడు. ఓటుకో నోటు చొప్పున ఊరంతా జల్లాడు. మీటింగ్‌లమీద మీటింగులెట్టి వాగ్దానాల వాన కురిపించాడు. నియోజకవర్గంలో లైట్లు పన్జేయని వీధులన్నిటిలోను దగ్గరుండి పని జరిపించి, ఎన్నికలయ్యేదాకా కరెంటు పోకుండా కట్టుదిట్టం చేశాడు. ధరలు పెరుగుదల తన విజయానికి గొడ్డలిపెట్టు కనుక వెంటనే ధరలు తగ్గటం కోసం ఊరి వ్యాపారులతో మంతనాలారంభించాడు.

ఇంతెందుకు ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే,ఆ నియోజకవర్గం మొత్తాన్ని భూతల

స్వర్గంగా మార్చాడు. ప్రతి వస్తువూకూడా (అతి) సరసమైన ధరలకే లభించేలా చేశాడు. ఓటునాధన్ మటుకు ఇవేమీ పట్టనట్టు, నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు ఊరుకున్నాడు. ఈసారికి ఓట్లు "భయంకరంగా" పోలవుతాయనీ, తాను "గట్టి మెజారిటీ"తో గెలుస్తావనీ ఓటుబాబుకు "అంతరాత్మ ప్రబోధం" కూడా చేసింది.

ఓటర్లూ, కేండేట్లూ కూడా ఎప్పుడా. ఎప్పుడా అని ఎదురు చూసిన ఆ(పోలింగ్) రోజు రానే వచ్చింది. ఆశ్చర్యంగా, ఆ యేడు 80% ఓట్లు పోలయ్యి, ఆ నియోజకవర్గం చరిత్రలోనే చరిత్ర సృష్టించాయి."

"అయితే ఓటు బాబు గెల్చాడా? ఎంత మెజారిటీ వచ్చింది? అసలు ఓటునాథన్‌కు డిపాజిట్ దక్కిందా?" అంటూ ఉద్రేకంగా అడిగాడు రా. కీ. నా.

"లేదు.ఓటుబాబు ఓడిపోయాడు. ఇక్కడే నాకో సందేహం. ఇన్ని సౌకర్యాలు చేసిన ఓటుబాబు ఎందుకు ఓడిపోయాడు? అసలు ఏ మాత్రం డబ్బు ఖర్చుచేయని ఓటునాథన్ ఏ విధంగా గెల్చాడు? నా ప్రశ్నకు జవాబు తెల్సికూడా చెప్పకపోయావో నీ ఎన్నిక చెల్లకుండా పోతుంది. ఆనక కోర్టుల చుట్టూ తిరుగుతావు" అంటూ "బ్లాక్ మెయిల్" చేశాడు "బాలెట్‌లోని బేతాళుడు."

ఒక్కక్షణం తల పంకించి, టోపీ సరిచేసుకుని ఇలా మొదలెట్టాడు రా. కీ. నా.

"ఓటుబాబు ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేయటానికి కారణం ఈ ఎన్నికలేననేది ఆ నియోజకవర్గంలో వారందరికీ తెల్సు. ఇకపోతే ఓటునాథన్ చేసిందల్లా ఆ ఎన్నికలలో తాను పోటీచేయటంలో వుద్దేశ్యం ప్రజాసేవయే అనీ, అసలు తనకు గెలిచే ఆశే లేదనీ, కేవలం తను పోటీలో వుంటే ఎన్నికలయ్యేవరకైనా ప్రజలకు ఈ సౌకర్యాలు కగులుతాయనే సదుద్దేశంతో నుంచున్నట్లుగా దుమారం లేపి, సానుభూతి సంపాదించాడు. సమయానుకూలంగా ప్రచార పద్ధతి మార్చి ప్రజల్ని ఏమార్చి సానుభూతితో వాళ్ళు వేసే ఓట్లతో ఓ సీటు కొట్టేశాడు" అంటూ ముగించాడు తన ఉపన్యాసం.

ఈవిధంగా నిజంగా, నిజాన్నే వెలిగక్కటంతో రా. కీ. నా.కు రాజకీయ వ్రతభంగమైంది. రా. కీ. నా. కు రాజకీయ వ్రతభంగం కావటంతో బేలట్‌లో భేతాళుడు రివ్వున ఎగిరిపోయాడు ఎగస్ పార్టీకి.

భేతాళుడి మత్తు వదలగానే అతడి అనుచరులంతా విస్కీమార్క(డు) డౌన్ డౌన్ అంటూ వినాదాలిస్తూ అవతలి పార్టీలో చేరిపోయారు.

—పి. శ్రీనివాస్